

Графинята Шереметева.

Единъ день господаря отишълъ въ селото Преображенскъ, дѣто въ онзи сѣщия день, били на караулъ, между другитѣ и седмина войници, дворяни, изъ Преображенския полкъ; благороднитѣ дворяни попросили императора да имъ позволи да отидатъ въ града Москва за да си закупатъ едно друго; господаря имъ позволилъ съ условие че ще са завърнатъ вечеръта преди да се стемни. Разходката е сладка обаче, нашитѣ млади войници додѣ да си купатъ потребнитѣ вещи, додѣ да погледатъ едно друго, то са и мъркнѣло. Пресмѣтнѣли, че не ще могатъ да пристигнѣтъ на назначенія часъ въ Преображенскъ освѣнѣ ако наематъ кола; но, по злѣщастие, и кола не могатъ да са намѣратъ. Що да правятъ? — Рѣшили, най-послѣ, да зематъ първата която ще срѣщнѣтъ, на когото и да принадлежи тя. Туй са рѣшило и трѣбвало да са изпълни. Но случай са представилъ не толкозъ благоприятенъ, първата карета, която срѣщнѣли била каретата на съпругата на маршала Шереметева; тѣ е приустановили и учтиво молили графинята да заповѣда да ги завозатъ до селото Преображенскъ, не за друго освѣнѣ защото, въ противенъ случай, ще претърпѣтъ голѣмо наказание. Графинята не приемала молбата имъ и казвала, че за тѣзъ си дързостъ не съ по-малка строгостъ ще бѣдатъ наказани; при всичко туй обаче, войницитѣ не пускали каретата и са трудили да убѣдѣтъ графинята, която най-послѣ са принудила да слѣзе и да отиде въ единъ познатъ тамъ близо домъ. Каретата остана подъ расположението на войницитѣ, които пристигнѣли на часа въ Преображенскъ.